

ידיעון
הפקולטה
למדעי
הרוח
והחברה

יולי 2023

הקריה האקדמית אונו
Ono Academic College

תוכן עניינים

- 3 דברי פתיחה - ד"ר אורלי אלאוף
- 4 יומן מסע - מה למדנו מאוסטריה
- 6 בסיכון - על נערות "ניגונים"
- 7 פרידה - מהקמפוס בנתניה
- 8 הופעה - "הרקדן האוטומטי" בקמפוס
- 10 היכרות - ד"ר יעל רויטמן שרגא
- 12 מסלול - חינוך לגיל הרך
- 14 סיפור אישי - ראגדה
- 15 בתמונות - טקסי סיום התואר

דבר המרצה

בימים אלה ממש, המכללה עוברת לקמפוס אונו החדש. לרובכם זוהי פרידה וסגירת מעגל אך גם הזדמנות ליוזמות ולרענון – להתחלות חדשות. התחלה עשויה לעורר תקווה והיא עלולה להיות מוקד למתח. היא מסמנת את מה שיבוא, אך מלמדת גם על מה שהגיע לקיצו. התחלה היא ערך טעון ומלא ניגודים ויופי. אני מאחלת לכולנו התחלה טובה והצלחה.

זה הזמן גם להזכיר לכולנו מדוע הגענו מלכתחילה להיות מרצים באקדמיה. לזכור את הייעוד אשר בשמו אנו פועלים – לחנך, להשפיע, להוביל את דור העתיד. אלו מילים גבוהות אך הן נושאות בחובן אחריות רבה. אחריות ומחויבות לקשר שלנו עם הסטודנטים, אחריות ומחויבות להתפתחותנו המקצועית, ואחריות כלפי המוסד בו אנו עובדים ושמו.

לנו כמרצים יש כוח השפעה, שלא תמיד אנו מודעים אליו. בכוחנו כמרצים להשפיע על הרווחה הרגשית של הסטודנטים, על עתידם, על כיוון הקריירה שיבחרו, על קבלת החלטות של חיים שלמים ועוד. הדברים מקבילים משנה תוקף כשמדובר בחברות וקהילות בהן ההיררכיה והמעמד משמעותיים. ולכן, מתוך הכרה בכוח זה, עלינו לנהוג בתבונה, ברגישות, בצניעות ובחמלה מחד ולשאוף ככל שניתן למקצועיות ולמצוינות מאידך.

עיקר עבודתנו כעת בין הסמסטרים וגם במהלכם, היא להתקדם מבחינה מקצועית ולשאוף למצוינות. עלינו לבחון את עצמנו כמרצים אך גם כצוות. עלינו לשאול את עצמנו האם וכיצד נלמד טוב יותר? האם ומה אנחנו לומדים בעצמנו? האם ועד כמה אנחנו כאן עבור ולמען הסטודנטים ונותנים להם את המענה כראוי ובזמן? האם ועד כמה אנו פועלים בהלימה לחזון הכללי של התואר והפקולטה?

ריצ'רד באך כתב: "אנחנו מלמדים הכי טוב את מה שאנחנו צריכים ללמוד בעצמנו" ואני מאחלת לעצמי ולכם שלא נפסיק ללמוד, כדי שנוכל ללמד טוב יותר ולהיות אנשים טובים יותר.

בברכת חופשה נעימה,

סמסטר קיץ פורה ומעבר מהיר ויעיל לקמפוס החדש.

ד"ר אורלי אללוף, ראש התכנית לתואר ראשון בחינוך וחברה.

יומן מסע

פרופ' עמנואל גרופ, סגן דקן הפקולטה,
מסכם את הביקור של נציגי אוניברסיטת קלנגפורט מאוסטריה אצלנו,
ואת ביקור הגומלין המיוחד שם

בתום הביקור, סוכם על ביקור גומלין בתום סמסטר ב' השנה, בהובלת פרופ' רויטל סלע-שויביץ, המנהלת איתי את הפעילויות הללו. לצערנו נבצר ממנה לצאת לחו"ל מסיבות אישיות ועל כן, יצאתי אני במקומה יחד עם ד"ר ולריה זיגלשיפר, מרכזת לימודי היסוד בתואר הראשון בחינוך וחברה, וד"ר אמין חלף, שהיה פעיל בתכנון הצעת המחקר בנוגע לתחושת השייכות של סטודנטים מהחברה הערבית בקמפוס רב תרבותי, שביקשנו להציע כאופציה למחקר משותף עם עמיתינו האוסטרים.

בשבוע השני של יוני יצאנו לאוסטריה והתקבלנו בחמימות יוצאת מן הכלל. מבחינה מקצועית, קיימנו עם הצוות של אוניברסיטת קלנגפורט שני סמינרים: בראשון, הציג כל אחד מאתנו את עיקרי עבודתנו האקדמית: ד"ר זיגלשיפר הציגה את הפרויקט שנוהל על ידי פרופ' עמיה ליבליך ועסק במרצים שהם דור ראשון באקדמיה; ד"ר חלף הציג את הבסיס להצעת המחקר שגובשה בשיתוף עם רויטל סלע-שויביץ, שלו ושלי על תחושת שייכות של סטודנטים מקבוצות מיעוט בקמפוס האקדמי; ואנוכי הצגתי פרק בספר בינלאומי על המערכת הדואלית של מסגרות פנימיות ביישראל, שכתבתי ביחד עם פרופ' ענת זעירא מהאוניברסיטה העברית בירושלים.

עמיתינו האוסטרים התרשמו ושיתפו בכך שגם אצלם באוניברסיטה, הדור ראשון להשכלה אקדמית הוא סוגיה משמעותית, שהם והם מעוניינים לעבוד עליה במשותף אתנו. בסמינר השני הביאו עמיתנו שתי סטודנטיות שהציגו פרויקט מעניין של מנטורינג מצד סטודנטים מצטיינים לסטודנטים בשנה ראשונה, שהם דור ראשון להשכלה אקדמית (BE F1RST).

ראשיתו של מסענו, בהיכרותי עם פרופ' סטפן סטינג מנרמניה, שלמד סוציאל-פדגוגיה באוניברסיטה החופשית בברלין, וכיום הוא משמש כראש הקתדרה לסוציאל פדגוגיה וחינוך נוער במצבי סיכון באוניברסיטת קלנגפורט בדרום אוסטריה. פרופ' סטינג השתתף בקונגרס הבינלאומי שארגנתי בקמפוס אום בשנת 2019, שם סכמנו על יוזמות לשיתופי פעולה בין המוסדות האקדמיים שלנו. מכיוון שאוסטריה היא חלק מהאיחוד האירופי, קיבלנו פניה באמצעות המחלקה הבינלאומית של האוניברסיטה, וכך התקבל האישור לפרויקט משותף בחסות ובמימון של תוכנית ERASMUS+.

בשלב ראשון, סיכמנו כי תגיע משלחת מהאוניברסיטה באוסטריה להתארח בישראל, ובשלב שני תצא משלחת מרצים מאונו להתארח באוניברסיטה באוסטריה. בשנה שעברה אכן הגיעה אלינו משלחת של ארבעה מרצים מהאוניברסיטה באוסטריה לשבוע של סמינר וסיורים בישראל.

קיימנו אתם סמינר משותף שבו לקחו חלק כ-30 מרצים מהחוג לחינוך וחברה. במסגרת זו הם הציגו את תחומי ההוראה והמחקר שלהם, אנחנו הצגנו את תחומי העבודה והמחקר שלנו ויחד התחלנו בגישושים ראשוניים לקראת נושאי מחקר ועבודה משותפים. בין השאר, לקחנו אותם לסיור לימודי במוסד פנימייתי לבני נוער בסיכון ובנינו עבורם תוכנית תרבותית עשירה, שכללה ביקור במוזיאון העם היהודי ("אנו"); סיור בכפר הדרוזי עוספיה ואירוח בבית משפחתו של עמיתנו אמין עזמי; סיור בעיר חיפה; ביקור מודרך בירושלים העתיקה; וארוחת ערב בביתה של פרופ' טובה הרטמן.

כולי תקווה שהייתה זו פריצת דרך לפעילויות בינלאומיות של הפקולטה שלנו, בשיתוף פעולה עם מוסדות אקדמיים ממדינות שונות.

נפגשנו גם עם מנהלת המחלקה הבינלאומית של האוניברסיטה, ד"ר אנה מיטיץ, על מנת להציג לה את הרעיונות לשיתופי פעולה עתידיים שגיבשנו, והיא הבטיחה לתמוך בהם ולחפש דרכים לתמיכה תקציבית ממקורות חיצוניים בפרויקט משותף שכזה. ביקרנו גם במוסד פנימייתי לנוער בסיכון באחד מפרברי קלנגפורט והתרשמנו מהגישה החינוכית ומהאווירה החיובית בקרב הצוות.

מנגינת הלימודים

פרויקט שילוב נערות "ניגונים" שנשרו ממוסדות לימוד חרדיים, גדל משנה לשנה ונותן תקווה לנערות ולחברותיהן, ועוצמה לצוות המרצים והמנחים

ההשתלבות בלימודי תואר בחינוך, במשפטים או בסיעוד, נתנה להן מעין "אישור" רשמי שהן שוות, שהן יכולות, שהן לא פחות שוות מאחרות, ויחד עם עובדה זו הגיע האומץ לקוות, להאמין, לתכנן, להשקיע בעתיד.

הנערות המושלבות בקריה האקדמית אונו יצרו שינוי תודעתי גם בקרב שאר הנערות. פתאום נפתח האופק, ולימודים על תיכונים הם חלק מהשיח. כיום ברור לנערות הצעירות שהן רוצות להמשיך ללמוד גם אחרי סיום הבגרות. הן מתעניינות ובודקות אפשרויות.

בד בבד, גם צוות הקריה האקדמית אונו ו"ניגונים" עברו תהליך של שינוי תודעה, וההצלחה של הנערות העצימה את האמון בהמשך התהליך.

תודה לרותי רואי, שרונה מוסאי מניגונים, אשר בלעדיהן לא היינו מצליחים. ות. תודה לצוות מאונו, לליזי פורת, רותי יעקובי, ירדן בק והחונכות ממתנ"א. תודה מיוחדת לשרי מרזן, מנהלת מינהל סטודנטים בקמפוס החרדי ועובדי המינהל ותהילה רוט מ"ניגונים", שללא עזרתן לא היינו יכולים להוביל את התוכנית.

בשנת הלימודים תשפ"ב התגבשה לראשונה קבוצה של ארבע נערות "ניגונים", שהשתלבה בלימודים בקריה האקדמית אונו, בחלוף שנה הצטרפו לקבוצה שתי נערות נוספות ולקראת שנת הלימודים הבאה, צפויות שלוש נערות נוספות להצטרף ללימודים.

נערות "ניגונים" שייכות לאוכלוסייה החרדית, והן מגיעות להוסטל "ניגונים" לאחר שנשרו מהחברה החרדית והיו ללא מסגרת לימודית תקופה ארוכה. בתהליך העבודה הממושך הן מצמצמות פערי לימוד ומסתגלות להרגלי למידה תקינים, במטרה להגיע לתעודת בגרות מלאה.

יצירת קבוצות הלימוד אצלנו, ביוזמה והובלה של ד"ר צח סלוק, ביחד עם ד"ר רחל הלל אברהם, פרופ' טובה הרטמן ורקפת לירון, יחד עם המנחה רחלי מוטס וצוות "ניגונים", היוותה פריצת דרך ושינוי תודעה. אין לתאר את התרומה המשמעותית לתדמית ולתחושת המסוגלות של הנערות המשתתפות בה. נערות שלא העזו לחלום, שלא האמינו שהן יכולות, שהגיעו עם מטען כבד של חוויות כישלון, ושידרו פסימיות וייאוש מהחיים.

סוף והתחלה

בטקס מרגש, נפרדנו מהקמפוס בנתניה שממנו יצאו כבר אלף בוגרים, בדרך למעבר של התוכניות האקדמיות בתחומי הטיפול, החברה והאמנויות – לקמפוס החדש בצומת סביון

לקראת פתיחת הקמפוס החדש של הקריה האקדמית אונו בצומת סביון, נערך בקמפוס הקריה האקדמית אונו בנתניה טקס לציון השנים הרבות בהן התקיימו התוכניות האקדמיות בתחומי הטיפול, החברה והאמנויות בהשתתפות אנשי אקדמיה וניהול.

דוברי האירוע ציינו את המלאכה החשובה שנעשתה במסגרת הפעילות של המכללה האקדמית לחברה ואמנויות, אסא בקמפוס זה ואת יותר מאלף הבוגרים שעברו בין כותלי בית הספר.

פרופסור עמיה ליבליך, שכינה כנשיאת המכללה ציינה את האופי המ-מתוק של האירוע. בין הדוברים היו דליה בן שושן, אשר כיהנה כמנכ"לית המכללה וד"ר סמואל שוורץ, סגן דיקן הסטודנטים.

ביום זה לקחו חלק מרכזי פרופ' מרים גולן אשר הקימה וניהלה את התוכנית לתואר שני בחברה ואמנויות – אתגרים בשינוי חברתי, ד"ר ליאת שמרי מנהלת התוכנית לטיפול באמצעות אמנות חזותית, ג'ניס שפירא פתחה את הבוקר בהרצאה מרתקת בנושא, 'תפקיד הדימוי בפרידה ממקום: היבטים פיזיים ופואטיים'. מרצים אלה ייצגו את הסגל בתוכניותיהן.

לאחר הברכות, המשתתפים התחלקו לסדנאות כדלקמן:

1. סדנת פרידה - מחזוריות הטבע:

גילי נבון, קרן שבתאי ארנון

2. גרפיטי מהעבר: ד"ר אלנה לח, שרון גרובר

3. בובה של פרידה: ענת וולף, פזית דושי, שבי מדזיני

האירוע הסתיים בהופעה של להקת תיאטרון פלייבק "מראות" ששיחזרה בהומור ושנינות סצנות מחיי הסגל בקמפוס.

פעילות קמפוס נתניה אמורה לעבור למתקן החדש בצומת סביון עד אמצע הקיץ.

הרקדן האוטומטי

מופע מחווה מקורי ללהיטי צביקה פיק, בביצוע סטודנטים לתואר ראשון במסלול שירה ופרפורמנס מ-Ono music - בית הספר למוסיקה בקריה האקדמית אונו

מרבית השירים במחזמר מתקשרים לתקופות מסוימת בהיסטוריה של מדינת ישראל, כולל סצנה על מלחמת יום כיפור בשנת '73. השירים שיבוצעו במופע הם: "מעלה מעלה", "לא אני האיש", "מת אב ומת אלול", "בין האצבעות", "לגור אתו", "אני לא יכול בלעדיך", "דם חם", "תנו לשמש" מהמחזמר בו צביקה פיק הופיע בתפקיד הראשי, "דיווה", "מרי לו", "אין מדינה לאהבה", "שיר הפרחה", "אני אוהב אותך לאה", "האוהבים הצעירים" "הסבון בכה מאוד" והרקדן האוטומטי.

עדינה פלדמן: "במופע עליו עבדנו מתחילת שנת הלימודים אנו רוצים לחגוג עם הקהל את שיריו של צביקה פיק מלך הפופ ולהוקיר את תרומתו למוסיקה הישראלית".

"הרקדן האוטומטי" מופע מחווה מקורי, יצירתי ומלהיב בביצוע סטודנטים לתואר ראשון במסלול שירה ופרפורמנס מ-Ono music - בית הספר למוסיקה בקריה האקדמית אונו.

באנסמבל שעלה במהלך יוני בחמישה מופעים הפתוחים לקהל הרחב (בהרשמה מראש), השתתפו 12 זמרים ששירים, רוקדים ומשחקים בשילוב עם תזמורת חיה של 17 נגנים, גם הם סטודנטים ובוגרי מסלול ביצוע לנגנים.

ניהול אמנותי, בימוי וכריאוגרפיה של עדינה פלדמן ראש מסלול שירה ופרפורמנס, מוסיקאית-יוצרת, כוריאוגרפית ובמאית מניו יורק, ובניהולו המוסיקלי של שלי בינמן, מלחין, מנהל מוסיקלי לתיאטרון ומנגן בהפקות גדולות עם זמרים מובילים בישראל.

Ono music
בית הספר למוסיקה
הקריה האקדמית אונו
בניהולו של ירון גוטפריד

'הרקדן האוטומטי'

מופע מחווה מקורי ללהיטי צביקה פיק

ניהול אמנותי וכריאוגרפיה: עדינה פלדמן | ניהול מוסיקלי: שלי בינמן

לפרטים נוספים:

שרית בירן

054-2992005

saritbpr@gmail.com

הקריה האקדמית אונו
Ono Academic College

בוקאי שני

חינוך מתחיל מהבית...

מוכר לגמול
ומלגות
יום אחד
בשבוע

תואר M.A בחינוך במתכונת היברידית

שנה וסמסטר של מסלול חדשני ומרתק. עם גמישות כלו"ז שלך

תחומי התמחות:

תקשוב ולמידה

חינוך הגיל הרך

חינוך מיוחד

ספורט

ניהול וארגון מערכות חינוך

מתחילים באוקטובר - לפרטים לחצו כאן <<

מצאתי פה בהחלט דלת פתוחה והבנה

ד"ר יעל רויטמן שרגא, הצליחה להנחיל את התפיסה שבמקום בו האדם עם המגבלות ינסה להתאים את עצמו לסביבה, הסביבה היא שצריכה להתאים את עצמה אליו. כעת היא מספרת על הייחודיות ביחס לאנשים עם מוגבלות באונו

מהמשפחה, אך הייתה הרחקה שלו למסגרת חינוכית ואני כילדה הסתרתי את קיומו, כך שלא תמיד ידעתי מה לענות כששאלו אותי אם יש לי אח".

רק בתואר הראשון החלה רויטמן לדבר על אחיה בגלוי, כאשר התעניינה במקצועות טיפוליים. "באקדמיה נחשפתי לעולם השיקום וההכלה כאשר חיפשתי את דרכי בעולם הטיפול", היא מספרת.

אחרי לימודי ההסמכה למורשת נגישות שירות החלה רויטמן ליעץ למוסדות בנושאים הנוגעים לשיפור הנגישות בהם, והפכה לרכזת הנגישות של הקריה האקדמית אונו. "אט אט חדרה ההבנה למוסדות שבמקום שהאדם עם המגבלות יהיה עסוק בלהתאים עצמו לסביבה, הסביבה היא זו שצריכה להתאים עצמה לאדם עם המוגבלות. את הקריה האקדמית אונו מייחדת הפתיחות כלפי נושא הנגישות לכל אורך שדרת התפקידים – מהתמיכה הטכנית ועד למנכ"ל. מצאתי פה בהחלט דלת פתוחה והבנה של חשיבות הנושא עבור סטודנטים עם מוגבלויות. זהו חלק בלתי נפרד מהתרבות הארגונית. יש פה באופן ייחודי תקן עבור עובדת שמלווה מרצים ומסייעת להם בהנגשת ההוראה, תקן שלמיטב ידיעתי לא ניתן למצוא במקומות אחרים".

מה תוכלי לספר לנו על הלימודים בתואר הראשון בחינוך וחברה בהתמחות של נגישות ומוגבלויות?

"ראשית: בניגוד ללימודי 'חינוך מיוחד', אנחנו לא מתמקדים רק בחתך הגילאים שבין שלוש ל-21 אלא לומדים את כלל מעגל החיים של אנשים עם מוגבלויות, מלידה ועד זקנה, המהווים 1.5 מיליון אנשים בישראל. המיקוד שלנו הוא בתחום הבלתי פורמלי – תנועות

הביטוי "מגדל השן האקדמי", מתייחס לרוב למקום מנותק ונישא מעל כולם, אך בקריה האקדמית אונו חרתנו על דגלנו את ערך המעורבות החברתית ויצירת תוכניות לימוד פרקטיות, המשלבות בין התיאוריה למעשה ובין האקדמיה לקהילה.

דוגמא לכך ניתן למצוא אצל ד"ר יעל שרגא רויטמן, המרכזת את תחום ההתנסות המעשית בתואר הראשון בחינוך וחברה במיקוד לימודי מוגבלות ונגישות. תחום זה צובר תאוצה בשנים האחרונות ונלמד בקריה האקדמית אונו באופן ייחודי.

"התואר מיועד עבור אנשים שרוצים להשתלב או להוביל שינוי בעולם הנגישות והמוגבלויות", אומרת רויטמן. "בוגרי המסלול מקבלים ידע חינוכי וחברתי עשיר והוליסטי, כלים חינוכיים שימושיים עם התנסות מעשית בשטח, דבר המאפשר השתלבות מהירה יותר בשוק העבודה".

האישי הוא החברתי

רויטמן, מרפאה בעיסוק וחלוצה בקידום התחום בקרב סטודנטים עם הפרעות למידה וקשב, היא מורשת הנגישות הראשונה שהשתלבה במרכז תמיכה אקדמי. הייתה שותפה בפרסום נייר עמדה מקצועי בנושא, ופרסמה מדריך נגישות לצוותי הוראה. כמו כן, הייתה שותפה לצוות מחקר שעסק בנגישות השכלה גבוהה למוסד לביטוח לאומי.

מעבר לניסיון ולידע הרב שצברה, יש לה גם נגיעה אישית לנושא. "גדלתי לצד אח עם מוגבלות שכלית ואוטיזם", היא מספרת על אחיה הבכור שלומי, שהיה גדול ממנה בעשור ולפני 18 שנים הלך לעולמו. "לחיות ולגדול לצד אח עם מוגבלות זה תמיד מורכב. הוא אומנם היה חלק

הקריה האקדמית אונו חרתה על דגלה את ההכרה והעזרה לסטודנטים מכלל המגוון החברתי והאנושי בישראל. בהתאם לכך היא מפעילה תוכניות ליווי אקדמי שמוותאמות לאוכלוסיות עם צרכים ייחודיים. כמה מהן לדוגמא: תוכנית "להיות סטודנט" – אשר מיועדת לסטודנטים עם מוגבלות מורכבת וזכאים לשירותי שיקום. בתוכנית זו יוכלו החל מהשנה הבאה לקבל מימון עבור הלימודים; תוכנית "קשב באקדמיה" מעניקה סיוע לסטודנטים שמאובחנים עם הפרעת קשב, ואלו אלו מקבלים תמיכה לימודית, מנהלית וחברתית שעוסקת בנושאים רלוונטיים; מרכז התמיכה והנגישות האקדמית (מתנ"א), הוקם בקריה האקדמית אונו במטרה לאפשר לכל סטודנט עם לקות למידה, מוגבלות, או קושי בלימודים מסיבה כלשהי, ללמוד באקדמיה באופן המיטבי עבורו.

יעל

נועך, קבוצות ספורט, פרויקטים קהילתיים, תעסוקה. בכל אלה אנחנו לא מסתכלים על הלכות אלא על האדם עצמו. מה השאיפות שלו? עד כמה הסביבה נגישה עבורו? מלמדים סגור עצמי. כך אנחנו יוצרים סטודנטים מעורבים".

מחשיכים ללמוד

לפני שנתיים הפכה ד"ר רויטמן למרצה מן המניין בחוג לחינוך וחברה בנושאים הקשורים לנגישות, והיא אחראית על השתלבות סטודנטים בהכשרות מעשיות בשטח. "למשל, אנחנו שותפים לפרויקט של סטודנטים שמלווים נשים שמתגוררות בהוסטל, שם אנו מכינים אותן למעבר הדרגתי לדור בקהילה", היא מספרת. "בפרויקט נוסף, סטודנטים משתלבים במיזם של הדרכת אנשים עם מוגבלות שכלית התפתחותית לשימושי מחשב ורשת".

"מיזם אחר כולל פיתוח של מועדונית משולבת לילדים עם ובלי מוגבלות, וזה רק קצה הקרחון. נוסף על כך, בהכשרה המעשית שלנו בחוג לחינוך אנחנו מוודאים כי סטודנטים עם מוגבלות ישתלבו במקומות נגישים עבורם ויקבלו הדרכה וליווי מותאמים לקצב הלמידה האישי שלהם".

איך הקריה האקדמית אונו מיישמת בפועל את מדיניות הנגישות וההכללה?

"בקריה האקדמית אונו, עשו התאמות אקוסטיות לסטודנטים עם הפרעות שמיעה והפרעות קשב, חידשו מדרגות עם פסי אזהרה, יש לנו שילוט קולי ועשינו פיילוט של תמלול שכולל הכנסת מערכת תמלול אוטומטית לכיתות הלימוד. בספריה המרכזית מותקנים אמצעי עזר שונים וביניהם מכשיר טלוויזיה במעגל סגור (טמ"ס), טקסטים אלקטרוניים, אוזניות אוטומות רעש, תוכנת הקראה והגדלה, מכונת צילום והדפסה נגישים. מדי שנה אנו עושים פעילויות להעלאת המודעות לזכויות אנשים עם מוגבלות, וכן הדרכות לסגל האקדמי והמנהלי בנושא. כמו כן פרסמנו הנחיות בנושא בניית סילבוס נגיש ומצגת נגישה. אחת לחמש שנים מתבצעת בקרה עצמית על מצב הנגישות בקמפוס ועריכת סקר נגישות. אנחנו כל הזמן מחפשים חידושים בתחום".

בונים את דור העתיד

הכירו את תוכנית הלימודים לתואר שני, המפתחת את דור העתיד של אנשי החינוך בתחום הגיל הרך בישראל

"התואר נתן לי המון כלים להתמודד עם דברים, וביום-יום לנהל יותר טוב את הן, לנהל יותר טוב את הצוות שלי לראות דברים אחרת לראות דברים קצת יותר מגבוה".

לדבריה מצטרפת גם דנה אינדיג, בוגרת התואר ומנהלת גן טרום-טרום חובה. "בתואר אנחנו מקבלות הרבה כלים לעבודה בשטח, למשל בקורס של תיאטרון בובות אנחנו עובדים עם הילדים בגן על תיאטרון בובות ובעצם זה גורם להם להיפתח, ולהיות יצירתיים ולהיות מרותקים", היא מספרת. "הכלים האלה עוזרים לנו להגיע לכל ילד מבחינה רגשית ולעזור לו ולהעצים אותו".

"ראש המסלול שלנו רואה כל אחת ואחת מאיתנו. אני מרגישה שמתייחסים אלינו באופן אישי ואם אנחנו צריכות משהו, אז אנחנו יודעות שיש לנו למי לפנות, זה כמו בית".

לאן לוקחים את זה מכאן? תלוי בכם. "יש לנו בעיקר בוגרות וגם בוגרים כמובן, שכאשר הם ממשיכים אחרי התואר - הם יכולים לגשת לתפקידים בכירים בכל המסגרות של הגיל הרך, מגיל אפס עד גיל שמונה", אומרת ד"ר סמדיה. אנחנו פשוט בונים את הדור החדש, הדור העתידי, לחינוך הגיל הרך במדינת ישראל".

ד"ר סמדיה

דנה

במשך לא מעט שנים, הוזנח החינוך לגיל הרך והיחס אל הגננות והצוותים החינוכיים, היה יותר כאל שירותי שמרטפות. "היום אנחנו יודעים שכל מי שמשקיע בחינוך ובחינוך לגיל הרך - משקיע לכל החיים", אומרת ד"ר מרילין סמדיה, ראש התמחות הגיל הרך בתואר שני בחינוך בקריה האקדמית אונו. "לדעתי זה אחד התחומים הכי חשובים היום שיש במדינת ישראל".

תוכנית הדגל הייחודית שעליה אמונה ד"ר סמדיה, מקנה לאנשי החינוך ידע וכלים יישומיים ויצירתיים לקידום הילדים בגיל הרך, לפיתוח חוסן ומשאבי התמודדות עם אי ודאות ומשבר. התוכנית כוללת תכנים בנושאי פיתוח יצירתיות, גמישות והקניית מיומנויות לתפקוד והישרדות בעולם המשתנה. התוכנית מתבססת על גישות חדשניות מהפסיכולוגיה החיובית, טיפול באמצעות משחק ואמנויות.

"ההתמחות של הגיל הרך לתואר שני בקריה האקדמית אונו מיועדת לכל אנשי חינוך הגיל הרך, שעובדים במסגרות החינוכיות, כל מי שרוצה להבין קצת יותר מה קורה עם הילד וללכת לעומק עם כל השיטות החדשניות", ממשיכה ד"ר סמדיה. "היום יותר מתמיד אנחנו מודעים לכמה חשוב להתחיל מוקדם בחינוך שהוא מותאם לילדים, בחינוך שהוא חדשני, ומתבסס על תאוריות מאוד מאוד עכשוויות. הייחודיות של התוכנית שלנו היא בעצם בכך שאנחנו מגשרים בין התפיסות החינוכיות לבין התפיסות הטיפוליות".

רחלי שמואלי היא מנהלת גן שסיימה זה מכבר את התואר השני. "ללכת ללמוד חינוך זאת שליחות, להיות מחנכת ואשת חינוך במדינה שלנו ובכלל בעולם, זה פשוט שליחות ומצווה", היא משתפת.

”
כל כך נהניתי מהתואר
שרק בסיומו הבנתי
כמה למדתי על עצמי.
ועל היכולות שלי.”

תואר שני בחברה ואמנויות + תעודה בהנחיית קבוצות

- ◀ מסלול מרתק, חוויית לימודים יוצאת דופן.
- ◀ תמהיל אנושי מגוון, סדנאות, סיורים ושילוב אמנויות.
- ◀ הנחיית קבוצות – מקצוע מבוקש.
- ◀ אפשרות לשילוב עבודה ולימודים – יום לימודים אחד בשבוע, בוקר או ערב.
- ◀ למידה בקבוצות קטנות ואינטימיות באווירה אישית ומטפחת.

מתחילים באוקטובר
לפרטים לחצו כאן <<

התואר מזכה בשעות פיתוח מקצועי ב"אופק חדש", לזכאות מקרן ידע ולהחזרי שכ"ל ממשרד החינוך.

בין מציאות לחלום

ראגדה, סטודנטית מהמסלול לחינוך וספורט, שיתפה את חברותיה ואותנו במסלול המפוך שעברה מבית הרוס, ועד ללימודים ולחלומות שעוד מעט יתגשמו

פנימיית בית אלחנאן הייתה התחנה הרביעית של ראגדה בחייה. שם הכירה חברות חדשות וגם את מנהלת הפנימיה שעזרה לה לצר קשר מיוחד. "הרגשתי אהבה ודאגה של אמא", שיתפה.

התחנה החמישית בחיי הנדודים של ראגדה, הייתה בפנימיית דאודשם, שם הבינה כי עליה להצליח בלימודים כדי לבנות לעצמה ולילדיה העתידיים חיים טובים יותר. "כך, סיימתי במקום השני כמצטיינת בית הספר".

היא הצליחה, עברה להתגורר עם אחותה בירושלים, התחתנה בגיל צעיר, התגרשה והתחתנה שוב. עכשיו היא סטודנטית לתואר ראשון בחינוך וחברה בהתמחות בספורט. נשואה באושר ואמא לשני ילדים שהם כל עולמה. "אני מבטיחה לעצמי שהילדים שלי יהיו הכי מאושרים בעולם", היא מספרת באושר ומתכננת את החלום הבא: לפתוח סטודיו לאימונים אישיים. אנחנו חולמים איתה.

"מעולם לא היה לי בית", מספרת ראגדה, ילדה ונערה בסיכון. "הוא היה מרביץ לנו", שיתפה. בגיל שנתיים היא הועברה לבית אומנה יחד עם אחותה שזה עתה נולדה. גם שם, לא הפכו החיים קלים יותר. אולי להפך. "עד היום אני לא מצליחה להבין למה היא לקחה אותנו", סיפרה.

כשהייתה בת תשע, אמה הביולוגית לקחה אותה בחזרה מבית האומנה, ולראשונה היא ואחותה פגשו את אחותם השלישית, מאב אחר. ראגדה מצאה את עצמה בורחת שוב, מחפשת מנוחה לנפשה ומקום מקלט.

כך הגיעה למקלט לנשים וילדות בסיכון באזור הצפון, שם זכתה לטיפולים פסיכולוגיים וליווי של עובדת סוציאלית. "פגשתי לראשונה אנשים טובים", היא תיארה בפני חבריה כיום – הסטודנטים לתואר ראשון בקריה האקדמית אונו, במסלול חינוך וספורט.

ראגדה

תם ונשלם

בזה אחר זה התקיימו בשבועיים האחרונים בקמפוסים השונים טקסי סיום התואר. הצטרפנו לסטודנטים הנרגשים והמרצים שכבר מתגעגעים. התמונות כאן לפניכם!

הקריה האקדמית אונו

Ono Academic College

טל' 03-5311888 | www.ono.ac.il | info@ono.ac.il

[מוזמנים לבקר בעמוד הפקולטה שלנו](#)